

Дело C-293/06

Deutsche Shell GmbH срещу Finanzamt für Großunternehmen in Hamburg

(Преюдициално запитване,
отправено от Finanzgericht Hamburg)

„Свобода на установяване — Корпоративен данък — Валутни последици при репатрирането на дотационен капитал, предоставен от дружество, установено в държава-членка, на негово място на стопанска дейност, намиращо се в друга държава-членка“

Заключение на генералния адвокат г-жа Е. Sharpston, представено на
8 ноември 2007 г. I - 1131
Решение на Съда (четвърти състав) от 28 февруари 2008 г. I - 1147

Резюме на решението

*Свободно движение на хора — Свобода на установяване — Данъчно законодателство — Корпоративен данък — Приспадане на загубите
(член 52 (понастоящем след изменението член 43 ЕО) и член 58 (понастоящем член 48 ЕО) от Договора за ЕО)*

Разпоредбата на член 52 от Договора за ЕО (понастоящем след изменението член 43 ЕО) във връзка с член 58 от Договора за ЕО (понастоящем член 48 ЕО) не допуска държава-членка при определяне на данъчната основа за националното данъчно облагане да изключи загуба от курсови разлики, понесена от дружество, чието седалище съгласно устройствения акт е на територията на тази държава, при репатрирането на дотационния капитал, предостанен на негово място на стопанска дейност в друга държава-членка. Тези разпоредби също така не допускат загуба от курсови разлики да може да бъде приспадната като оперативен разход на предприятие със седалище в държава-членка само доколкото принадлежащото на това предприятие място на стопанска дейност в друга държава-членка не е реализирало никаква освободена от данък печалба.

Действително такъв данъчен режим увеличава стопанския риск, който съществува за установено в държава-членка дружество, желаещо да създаде структура в друга държава-членка, когато се използва валута, различна от тази на държавата по произход, и по този начин представлява пречка за свободата на установяване. Тя не е обоснована от необходимостта от запазване на съгласуваността на данъчната система, при положение че не съществува никаква пряка връзка между загубите от курсови разлики, от една страна, и печалбата от курсови разлики, от друга страна. Освен това тази пречка не може да бъде обоснована със съществуването на спогодба за избягване на двойното данъчно облагане. Наистина свободата на установяване не би могла да се разбира в смисъл, че една държава-членка е длъжна да поставя данъчните си норми в зависимост от тези на друга държава-членка, за да гарантира при всички положения данъчно облагане, което премахва

всякаква разлика, произтичаща от националните данъчни разпоредби, като се има предвид, че взетите от едно дружество решения относно установяването на търговски структури в чужбина могат в зависимост от случая да бъдат повече или по-малко изгодни или неизгодни за едно такова дружество. Обаче разглежданото неблагоприятно данъчно положение се отнася до особено оперативно обстоятелство, което може да бъде взето предвид само от данъчните власти на главното предприятие.

Що се отнася до ограничаването на приспадането на загубите от курсови разлики, понесени от това място на стопанска дейност в зависимост от неговите резултати, то също не може да се обоснове с довода, изведен от обстоятелството, че има опасност предприятието, притежаващо това място на стопанска дейност, да получи двойно данъчно предимство въз основа на загубата от курсови разлики. Всъщност държава-членка, която се отказва да упражнява правомощията си за данъчно облагане, сключвайки спогодба за избягване на двойното данъчно облагане, не би могла да се позове на липсата на правомощия за данъчно облагане по отношение на резултатите на едно място на стопанска дейност, което принадлежи на установено на територията на тази държава дружество, за да обоснове отказа си да приспадне разходите, направени от това дружество, които поради естеството си не могат да бъдат взети предвид в държавата-членка, в която се намира това място на стопанска дейност.

(вж. точки 30, 32, 40, 43—45, 47, 50, 51, 53; точки 1 и 2 от диспозитива)